

Minori refugiați, solicitanți de azil și neînsoțiți

Minori refugiați, solicitanți de azil și neînsoțiți

Tipuri de recomandări la nivel de clasă (accent pe metodele instructionale)

1. **Promovați intervențiile terapeutice având în vedere faptul că elevii refugiați suferă adesea de tulburare de stres post-traumatic;** acestea pot include activități care să îi ajute în externalizarea experiențelor lor dureroase prin scris, povestiri, poezie, dans, muzică, teatru, sau orice formă de artă din cultura și patrimoniul propriu al elevilor.

[Referință: Eisenbruch, M. (1991). From post-traumatic stress disorder to cultural bereavement: diagnosis of Southeast Asian refugees. *Social Science & Medicine*, 33(6), 673-680.]

2. **Evitați să faceți referiri la problemele care ar putea să-i facă pe elevi să-și amintească de experiențe traumatizante,** cum ar fi războiul, violența, separarea de familie, bombe, arme.

[Referință: Eisenbruch, M. (1991). From post-traumatic stress disorder to cultural bereavement: diagnosis of Southeast Asian refugees. *Social Science & Medicine*, 33(6), 673-680.]

3. **Evitați să îi separați pe elevii cu vârste mai mici de frații și surorile mai mari,** mai ales dacă aceștia sunt de vârstă apropiată. Acest lucru este important și pentru minorii neînsoțiți.

[Referință: Rutter, J., & Jones, C. (1998). *Refugee Education: Mapping the Field*. Sterling: Stylus Publishing.]

Tipuri de recomandări la nivel de școală (accent pe metodele instructionale)

Adaptări curriculare

1. Puneți un accent deosebit pe predarea limbii native a elevilor și a limbii engleze, precum și a limbii țării-gazdă, prin predare extrapersonalizată și predare de remediere.

Uniformă școlară

Oferiți elevilor orice suport material de care au nevoie, inclusiv haine, uniforme școlare, articole de papetărie, ghiozdane și cărți.

Suport elevi

1. Oferiți elevilor orice suport material de care au nevoie, inclusiv haine, uniforme școlare,

articole de papetărie, ghiozdane și cărți.

2. Puneți un accent deosebit pe predarea limbii native a elevilor și a limbii engleze, precum și a limbii țării-gazdă, prin predare extrapersonalizată și predare de remediere.
3. Cereți ajutorul psihologilor școlari sau al altor profesioniști competenți pentru soluționarea cazurilor extreme de elevi refugiați care suferă de pierdere, durere și traume.
4. Desemnați profesori cu experiență drept mentori ai acestor elevi, cu principala responsabilitate de a reprezenta interesele lor și de a monitoriza progresul lor școlar și adaptarea socială.

[Referință: McBrien, J. L. (2005). Educational needs and barriers for refugee students in the United States: A review of the literature. Review of educational research, 75(3), 329-364.]

5. Colaborați cu asociația de părinți pentru a găsi familii de voluntari care să ofere îngrijire intermediară (chiar și câteva ore pe săptămână) acestor copii ca părinți adoptivi (**trimitere la minorii neînsoțiți**).
6. Folosiți psihologi școlari la interviewarea minorilor neînsoțiți pentru a-i ajuta să își dezvăluie traumele și să îi sprijine în depășirea acestor experiențe (**trimitere la minorii neînsoțiți**).

[Referință: Rutter, J. (2001). Supporting Refugee Children in 21st Century Britain: A Compendium of Essential Information. Sterling: Stylus Publishing.]

Disponerea clasei / Aranjarea

Grupați minorii neînsoțiți provenind din aceeași regiune împreună, în cazul în care este posibil, să meargă la aceeași școală (**trimitere la minorii neînsoțiți**).

Comunitate

1. Colaborați cu asociația de părinți pentru a găsi familii de voluntari care să ofere îngrijire intermediară (chiar și câteva ore pe săptămână) acestor copii ca părinți adoptivi (**trimitere la minorii neînsoțiți**).
2. Colaborați cu autoritățile locale, agenții, biserica sau organizații de caritate și ONG-urile relevante, astfel încât să contribuie la asigurarea unui mediu casnic, sigur și iubitor pentru acești elevi (**trimitere la minorii neînsoțiți**).

Alimente (Cantină / Vizite / Tabere / Excursii)

Asigurați-vă că acești elevi consumă alimente nutritive în timpul meselor școlare (**trimitere la minorii neînsoțiți**).

Altele (Dispoziții de sănătate)

1. Verificați periodic starea de sănătate a acestor elevi. Imunizarea trebuie să fie asigurată pentru toți minorii neînsoțiți (**trimitere la minori neînsoțiți**).

Părinți / Asociații de părinți

1. Colaborați cu asociația de părinți pentru a găsi familii de voluntari care să ofere îngrijire intermediară (chiar și câteva ore pe săptămână) acestor copii ca părinți adoptivi (**trimitere la minorii neînsoțiți**).

Literatură de specialitate

Definiția refugiaților:

În conformitate cu Convenția ONU privind Statutul Refugiaților din 1951, care este documentul juridic cheie care definește statutul și drepturile refugiaților, semnată de 144 de părți membre, „un refugiat este o persoană care, din cauza unei temeri bine fondate de a fi persecutată pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării al cărei cetățean este, și nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să fie sub protecția acelei țări”.

În conformitate cu articolul 22 din aceeași Convenție:

1. Statele contractante vor acorda refugiaților un tratament identic cu cel acordat cetățenilor lor în ceea ce privește educația elementară.
2. Statele contractante vor acorda refugiaților un tratament cât mai favorabil posibil și, în orice caz, nu mai puțin favorabil decât cel acordat străinilor în general, în aceleași circumstanțe, în ceea ce privește educația, cu excepția educației elementare și, în special, în ceea ce privește accesul la studii, recunoașterea certificatelor școlare străine, diplomelor și gradelor, remiterea taxelor și tarifelor și acordarea de burse.

Definiția solicitantului de azil:

Potrivit Agenției ONU pentru Refugiați, un solicitant de azil este o persoană a cărei cerere de azil nu a fost încă prelucrată. La sfârșitul anului 2014, existau aproximativ 1,8 milioane de persoane în întreaga lume în așteptarea unei decizii cu privire la cererile lor de azil.

Definiția minorilor neînsoțiți:

Un minor neînsoțit este o persoană care are vârsta sub optsprezece ani, cu excepția cazului în care, în conformitate cu legea aplicabilă copilului, majoratul este atins mai devreme, și care este separat de ambii părinți și nu este îngrijit de un adult care, prin lege sau cutumă, are responsabilitatea de a face acest lucru (ONU, “Refugee Children: Guidelines on Protection and Care”, p.121).

Literatură de specialitate

Școlile joacă un rol semnificativ în procesele de socializare a elevilor. Pentru un copil refugiat, acest proces este adesea întrerupt violent în țara de origine, până când educația copilului începe din nou

cu un nou proces de socializare într-o școală din țara-gazdă; acest proces este în mod frecvent foarte diferit de mediul de origine al copilului și de experiența școlară anterioară. De exemplu, pot exista diferențe în ceea ce privește disciplina, cultura școlară și procesele de învățare, care exercită o presiune suplimentară asupra unui copil care a experimentat deja mai multe modificări, traume și pierderi.

Una din principalele sarcini pentru elevii refugiați în mediul școlar este adaptarea și dezvoltarea abilităților de socializare într-un context cultural și social nou. Fuga refugiaților perturbă aproape întotdeauna acest proces în două moduri; în primul rând se rupe continuitatea procesului de socializare, iar în al doilea rând îl împiedică pe copil să progreseze în mod normal în procesul de învățare a informațiilor și abilităților (Ahearn & Athey, 1991).

Școlile au în plus un rol în acest proces prin:

- Ajutarea elevilor refugiați să se simtă mai puțin invizibili prin crearea unui mediu sigur, validant, în care să se simtă sprijiniți și înțeleși;
- Orchestrarea experiențelor de învățare în cadrul programei școlare care includ experiențele elevilor refugiați și consolidează modalitățile pozitive de gestionare a problemelor;
- Oferirea de suport terapeutic și social pentru a-i ajuta pe acești elevi să se acultureze și să devină parte din școală, fără a-și pierde propriile identități culturale.

În ceea ce privește comportamentul la clasă al elevilor refugiați și răspunsul cadrelor didactice, este important pentru profesori:

- Să nu ofere răspunsuri patologice pentru a multiplica pierderea și schimbarea.
- Să fie receptivi la modurile în care elevii refugiați pot fi afectați, precum și modurile în care trauma, pierderea și durerea lor pot să apară în organizarea orei.
- Să participe la formările adecvate și la activitățile interne legate de educația refugiaților și de efectele traumei asupra elevilor din clasă.

Restaurarea unui sentiment de siguranță este o prioritate pentru copiii refugiați. Școala trebuie să creeze un mediu sigur în cadrul școlii și în sălile de clasă individuale. O abordare în cadrul clasei este folosirea grupurilor mici, astfel încât elevii să poată învăța unii de la alții într-un mediu intim și de susținere. În plus, implementarea sau consolidarea temelor curriculare trans-culturale și proiectelor din cadrul școlilor ar putea contribui la creșterea nivelurilor de înțelegere, acceptare și respect reciproc. De asemenea, prin integrarea unui accent pe drepturile omului și refugiaților se vor informa toți elevii despre nevoile și experiențele copiilor refugiați și se va valida importanța experiențelor lor.

În cele din urmă, legături consolidate pozitive și adecvate din punct de vedere cultural între școli și familii, care includ programe pentru părinții care participă la acțiunile școlare sau forumurile școlare sunt necesare pentru a promova diversitatea culturală și comunicarea în rândul comunității școlare. Implicarea părinților este esențială pentru asigurarea succesului școlar al copiilor refugiați.

[Referință: Adaptat după „Interventions for Refugee Children in New Zealand Schools: Models, Methods, and Best Practice” accesat la adresa <http://www.educationcounts.govt.nz/publications/schooling/5463/chapter-1>]

Site-uri web și rapoarte UE

Site-ul web al Agenției ONU pentru refugiați include materiale interesante pentru profesori, seturi de instrumente și alte resurse pentru Educația Refugiaților: <http://www.unhcr.org/education.html>

Site-ul web al Rețelei Internaționale pentru Educație în Situații de urgență: <http://www.ineesite.org/en/>

Raportul privind tendințele globale în educația refugiaților. UNHCR, 2011: Refugee Education: a Global Review

Site-ul web al Guvernului Alberta din Canada, incluzând resurse și idei multiple pentru educația refugiaților: <http://teachingrefugees.com/>

Raportul elaborat pentru Ministerul Educației din Noua Zeelandă intitulat „Literatura de specialitate: Intervenții pentru Copiii Refugiați în Școlile din Noua Zeelandă: Modele, Metode, și Cele Mai Bune Practici: http://www.educationcounts.govt.nz/__data/assets/pdf_file/0016/12139/interventions.pdf

Raportul elaborat de Comitetul Internațional al Crucii Roșii care conține orientări pentru lucrul cu copiii neînsoțiți și separați: <http://www.unhcr.org/protection/children/4098b3172/inter-agency-guiding-principles-unaccompanied-separated-children.html>

Raportul elaborat de Biroul Înaltului Comisar al ONU pentru Refugiați de la Geneva care conține orientări cu privire la Politicile și Procedurile pentru abordarea Copiilor Neînsoțiți Care Solicită Azil: <http://www.unhcr.org/publications/legal/3d4f91cf4/guidelines-policies-procedures-dealing-unaccompanied-children-seeking-asylum.html>

Reviste utile

Race, Ethnicity and Education: <http://www.tandfonline.com/loi/cree20#.Vo5mHfeTViU>

Intercultural Education: <http://www.tandfonline.com/loi/ceji20#.Vo5oMPeTViU>

Diaspora, indigenous and minority education: <http://www.tandfonline.com/toc/hdim20/current>

Referințe

European Union Agency for Fundamental Rights. (2014). European Union LGBT survey: Main results. Vienna: FRA – European Union Agency for Fundamental Rights.

Ahearn, F. L., & Athey, J. L. (1991). Refugee children: Theory, research, and services. Johns Hopkins Univ Press.

Beiser, M., Dion, R., Gotowiec, A., Hyman, I., & et al. (1995). Immigrant and refugee children in Canada. Canadian Journal of Psychiatry, 40(2), 67-72.

Bolloten, B., & Spafford, T. (1998). Supporting refugee children in east London primary schools. In C. J. J. Rutter (Ed.), Refugee education: Mapping the field. London: Trentham.

Dryden-Peterson, S. (2011). Refugee education: A global review. Geneva: UNHCR.

Eisenbruch, M. (1991). From post-traumatic stress disorder to cultural bereavement: diagnosis of Southeast Asian refugees. Social Science & Medicine, 33(6), 673-680.

Hattam, R., & Every, D. (2010). Teaching in fractured classrooms: refugee education, public culture, community and ethics. *Race Ethnicity and Education*, 13(4), 409-424.

Hyder, T. (1998). Supporting refugee children in the early years. In C. Jones & J. Rutter (Eds.), *Refugee education: Mapping the field*. London: Trentham Books.

Matthews, J. (2008). Schooling and settlement: Refugee education in Australia. *International Studies in Sociology of Education*, 18(1), 31-45.